

[Ninn-Hansen.]

var måske blevet større uden denne lovgivning, men vi ved, at der kommer en stigning som følge af ophøjelsen af forligsmandsskitten til lov. Vi ved, at de øgede omkostninger kan medføre øget arbejdsløshed og nye virksomhedslukninger. Der er altså overhovedet ingen begrundelse for at påtvinge erhvervslivet nye hæmmende restriktioner, som kan hindre de investeringer, der netop nu er brug for.

Jeg er da tuldt ud klar over, at der i erhvervsudvalget er opnået forbedringer af de oprindelige lovforslag. Vi arbejdede for det i det konservative folkeparti — selvfølgelig gør vi det, når et lovforslag lægges frem. Men det, der er det forkerte, er, at man i denne situation fremlægger forslag af denne karakter. Der er intet formål med at gå på straffeekspedition over for erhvervslivet, blot fordi man skal gribe ind over for en konfliktmulighed. Folketinget bør ikke mishandle erhvervslivet gennem indgreb, der ikke er saglig begrundelse for. Vi indstiller derfor til forkastelse lovforslagene om avancetop, udbyttebegrænsning og rentemarginalen, medens vi kan indstille til vedtagelse de øvrige forslag, der foreligger.

Ved førstebehandlingen fremhævede jeg, at der ikke i den lovgivning, der nu gennemføres, kan ligge noget som helst om, at vi ikke på et senere tidspunkt kan gribe ind over for en uheldig økonomisk udvikling med omkostninger, der truer beskæftigelse og produktion. Hr. Glistrup har jo ret i, at noget af det — eller om man vil, meget af det — der er sket i samfundet, også har sin baggrund i uheldige vedtagelser i dette ting, i at man har kørt videre for langt med nogle omkostninger, vi ikke kan holde til. Jeg tror, der bliver brug for de kræfter, der kan findes i dette ting, til at gribe ind over for fortsatte omkostningsstigninger.

Vi har sammen med andre partier understreget dette i udvalgsbetænkningen, og i de kommende måneder bliver det nødvendigt over for de voksende offentlige udgifter at gribe ind, at sikre et forsvarligt omkostningsniveau og at sikre en økonomi, der måske kun bedst kan sikres, hvis vi om nogen tid igen kommer til at interessere os for de love, vi gennemfører i dag.

Henning Philipsen (SF):

Dette forårs lovindgreb i de faglige overenskomstforhandlinger gør det meget svært at bevare myten om den frie forhandlings- og aktionsret og jeg synes, det understreges ganske klart af hr. Ninn-Hansens tale: arbejdsmarkedet kan nok få lov til at forhandle, endnu da, men aktionsretten, retten til i givne situationer at etablere lovlige konflikter, at slås for de bedst mulige overenskomster, er totalt elimineret med dette lovindgreb. Jeg synes, jeg vil understrege, at socialistisk folkepartis holdning er og hele tiden har været klar; vi sagde det forud for valget, man vidste, hvor man havde os, at et lovindgreb i overenskomstsituationen kan kun ske på betingelse af, at lønmodtagerne gennem en afstemning i deres faglige organisationer og i overensstemmelse med disse organisationers sædvanlige procedure for godkendelse af faglige overenskomster godkender lovindgrebet.

Så sagde hr. Kjeld Olesen i sin tale, at han havde fornemmelsen af — sådan tror jeg, hr. Kjeld Olesen sagde — at socialistisk folkeparti i vore ændringsforslag byder over. Vel, må det være tilladt at spørge hr. Kjeld Olesen, om den omstændighed, at vi foreslår, at mindstelønnen skal være 25 kr. pr. præsteret arbejdstime, som er nøjagtigt det krav, LO har fremsat i forbindelse med overenskomstfornyelsen, er overbud? Er det overbud, når vi foreslår, at årsindtægter til omkring 65.000 kr. om året får fuld dyrtidsdækning, nemlig ved vort forslag om 80 øre? Og er det at byde over, når vi foreslår en rimelig forhøjelse af dyrtidsreguleringen for de unge under 18 år? Er det at overbyde, når vi foreslår, at dette lovindgreb kun kan ske, såfremt de, det vedrører, nemlig først og fremmest lønmodtagerne, også får en ret til at afgøre, om de vil affinde sig med et sådant lovindgreb i deres lovlige rettigheder til at etablere lovlige konflikter?

Så forekommer det mig, at hr. Kjeld Olesen ligesom vender tingene på hovedet, når han siger, at socialistisk folkeparti principielt går ind for indgreb. Det må måske være tilladt at erindre såvel hr. Kjeld Olesen som resten af socialdemokratiet om, at det er altså socialdemokratiet og den socialdemokratiske regering, der har foreslået indgrebet i overenskomstsituationen. Det er